

ادامه از صفحه اول

از مذاکره نمی‌ترسیم

به‌علاوه اتخاذ مواضع روشن از سوی اروپا دراین‌باره و همچنین پایبندی اروپا به انجام تعهدات مندرج در توافق هسته‌ای اهمیت دارد. تحقق این مهم، نیازمند دو اصل مهم است؛ اول پذیرش «گفت‌وگو و مذاکره، به‌عنوان تنها راه‌حل ممکن در دستیابی به تفاهم درباره موضوعات اختلاف‌برانگیز که متأسفانه در فضای مسموم و به‌شدت دوقطبی سیاسی کشور، حتی مقاماتی که مسئولیت آنها مذاکره است نیز از بیان آن واهمه دارند. دوم پرهیز از به‌کارگیری کلمات توهین‌آمیز و عبارات محتوم کلیشه‌ای که بارها مجبور به عدول از آن شده‌ایم. روش است این مدعا درباره اظهارات طرف مقابل نیز صادق است که البته احتمالا می‌توان سخنان لودریان یا رئیس‌جمهور فرانسه را نیز در قالب کاهش فشارهای آمریکا تحلیل کرد. بارها از زبان مسئولان کشور و به‌ویژه مذاکره‌کنندگان شنیده‌ایم که هدف برجام، حل چالش هسته‌ای ایران بود و نباید موضوعات دیگر را در آن وارد کرد. اگر این گزاره درست است، باید بپذیریم که می‌توان درباره موضوعات دیگری که لزوما ربطی به برجام ندارند، ولی مستمسکی برای ترامپ در تحت فشار قراردادن جامعه جهانی هستند، با اروپا گفت‌وگو و مذاکره کرد. برخلاف همان مدعیانی که در ۲۲ تاه مذاکرات نفتی‌گیر، بر طبل دلاویسی کوبیدند، ایران از طریق مذاکره به تمام خواسته‌های خود دست یافت. دلیل این مدعا، تلاش و اقدامات بی‌وقفه ترامپ، اسرائیل و عربستان در مخالفت علنی با برجام و فشار بر اروپاست. گفته شده از هر منظری که نگاه شود، اروپا در شرایط قرارگرفتن در مقام انتخاب بین ایران و آمریکا مجبور به غلظیدن به سمت دومی است. هنر دیپلماسی ما می‌تواند بازگذاشتن راهکارهای سیاسی در موضوعات استراتژیک اروپا و پیشنهادات جذاب اقتصادی برای محافظت از قرارگرفتن اروپا در این انتخاب باشد. به این امر در شرایطی که ترامپ با اقدامات «آمریکامحور» در حوزه سیاست و اقتصاد، در تقابلی جدی با همه قدرت‌های جهان وازجمله اروپا قرار گرفته، با اندک ظرافت و انعطاف دیپلماتیکی می‌توان دست یافت.

حدود سه دهه قبل، یکی از مقامات سیاسی اهل اندیشه و صاحب قلم در نوشته‌ای «مذاکره مستقیم» با آمریکا را مطرح کرد. واکنش‌ها به این پیشنهاد در سطوح مختلف، نشان داد زمان آن را برنمی‌تابد و چنانچه ملاحظه کردیم مقام معظم رهبری نیز در واکنش به حاشیه‌سازی‌های مغرضان، در نامه‌ای به نویسنده مقاله، با وجود مخالفت با آن پیشنهاد و تأکید بر دیسوزی و خیرخواهی نویسنده، تصریح کردند حداکثر آن است که به توصیه شما در مقاله مذاکره مستقیم عمل نخواهیم کرد. دو دهه پس از این واقعه و با تغییر فضای سیاسی، مذاکره مستقیم و رودرروی وزرای خارجه ایران و آمریکا به ضرورتی اجتناب‌ناپذیر برای عبور از یک بحران تبدیل شد. این واقعیت انکارناپذیر دنیای سیاست است و مهم‌تر این است که ایران حداقل در چهار دهه گذشته، با تکیه به عقلانیت وهرمان و توان حرفه‌ای مذاکره‌کنندگان، در میدان‌های دیپلماسی خوش درخشیده و شاخص‌ترین دستاوردهای سیاسی را از طریق مذاکره وگفت‌وگو به دست آورده است. با هرس‌کردن برخی اقدامات و کنترل برخی اظهارات نیز از منطق و پشتوانه‌ای قوی در مباحث مختلف به‌خود راه دهیم.

وعده‌های بی‌سرانجام سانحه ای‌تی آر

...زاین، سنگاپور، سوئد، سوئیس، شیلی، صربستان، عربستان، فنلاند، قبرس، قطر، چینوبی، لهستان، مالزی، نروژ، نیجریه، نیوزیلند، هلند، هند، هنگ‌کنگ، ویتنام و یونان به سامانه کاسپاس–سارست پیوستند.

۴– کاسپاس–سارست با سازمان‌های وابسته به سازمان ملل متحد مانند سازمان بین‌المللی هوانوردی بین‌المللی (ایکائو)، سازمان بین‌المللی دریایی (IMO) و اتحادیه بین‌المللی مخابرات (ITU) همکاری می‌کند تا خدمات هشدارهای کاسپاس–سارست با نیازها، استانداردها وتوصیه‌های قابل اجرای جامعه جهانی هماهنگ شود.

۵– از حدود شش، هفت سال پیش مسئولان مختلف سازمان فضایی روی توانایی مرکز پایش ماهواره ایران در مرکز فضایی البرز ماهدشت کرج مانور می‌دهند و مدعی هستند این مرکز با بهره‌گیری از دو ماهواره آمریکایی NOAA و Terra و همچنین ماهواره چینی Fengyun می‌توانند برحسب نیاز سازمان‌ها و دستگاه‌های دولتی و غیردولتی، خدمات تصاویر ماهواره‌ای تهیه کنند. البته باید خاطرنشان کنم که هر سه این ماهواره‌ها در رده ماهواره‌های هواشناسی و حداکثر تحقیقات زمین‌شناسی و جوی قرار دارند. متضاف بر آنکه دو ماهواره آمریکایی از پایگاه برتاب‌های واندربرگ وابسته به وزارت دفاع آمریکا پرتاب شده است و گرچه ظاهرا برای خدمات علمی به کار گرفته می‌شود؛ اما با توجه به سابقه کار، مسلما وزارت دفاع آمریکا بهره‌برداری‌های خود را از این سامانه می‌برد. درهرحال باید از سازمان فضایی سؤال شود اگر وعده‌های بهره‌گیری از این ماهواره‌ها واقعیت دارد، چرا در جریان این فاجعه بزرگ از تصاویر آنها استفاده نشد؛ به‌طوری‌که یاقتن محل حادثه، حدود سه روز طول کشید.

شکوفه حبیب‌زاده؛ کلید جنگ تجاری با یک توییت

ترامپ آغاز شد؛ توییته که آغاز جنگ تجاری و پیروزی در آن را با طیب خاطر از سوی آمریکا مطرح می‌کرد. این کنش آمریکا، واکنش‌های تندی را از سوی متحدان اروپایی‌اش و خصم همیشگی آمریکا (چین) به همراه داشت. حالا در جنگی نابرابر بین آمریکا و سایر کشورهای جهان، عقب‌گردی به سال‌های پیش از دو جنگ جهانی داریم که پایه آن بر روابط خصمانه تجاری بود. اما این جنگ تجاری تا چه اندازه ایران و برجام را تحت‌الشعاع خود قرار خواهد داد، موضوعی است که در این گزارش به آن خواهیم پرداخت. کارشناسان در گفت‌وگو با «شرق» از این رخداد با عنوان فرصت برای ایران یاد می‌کنند. به گفته غلامرضا نظربلند، رویکردی که ترامپ در این جنگ تجاری در پیش گرفته همان رویکردی است که در برابر ایران در برجام دارد. بنابراین این فرصتی مناسب است تا ایران با دست پر، از اتحادیه اروپا به‌واسطه برخوردی که در برجام با ایران در پیش گرفته، انتقاد و درباره موضع آمریکا در قبال اروپا، روشننگری کند. نکته آن است که دیپلمات‌های ایران می‌توانند با اشاره به اینکه موضع سخت اروپا درباره زیاده‌خواهی‌های آمریکا درباره برجام دو و سه، می‌تواند به تمامی سطوح عملکرد آمریکا نسبت به سایر کشورها ازجمله کشورهای اتحاد ۵+۱ هم ختم شود. بنابراین سخت‌گیری در زمینه برجام هم می‌تواند نفع اروپا را نیز در پی داشته باشد. علاوه بر آن، این کارشناس هشدار می‌دهد اگر این جنگ تجاری به این ترتیب پیش رود، می‌توان آینده در گذشته را نیز پیش کشید و در این صورت باید منتظر جنگ‌هایی به مراتب سخت‌تر از جنگ جهانی اول و دوم هم باشیم.

تأثیرپذیری غیرمستقیم اقتصاد ایران از جنگ تجاری

غلامرضا نظربلند، اقتصاددان و سفیر سابق ایران در سریلانکا، در گفت‌وگو با «شرق» درباره چگونگی تأثیر افزایش تعرفه واردات فولاد و آلومینیوم بر اقتصاد ایران می‌گوید: تجارت خارجی ایران در مجموع تجارت جهانی رقم درخز توجهی نیست و کمتر از یک‌درصد است. به همین دلیل چندان از بازار جهانی متأثر نمی‌شویم، اما این به معنای بی‌تأثیری نیست. باین‌حال، حدی که چین با اتحادیه اروپا، به‌ویژه آلمان، از این افزایش تعرفه صادرات فولاد متأثر می‌شود، ایران تأثیر نخواهد پذیرفت. او ادامه می‌دهد: صادرات فولاد ایران به کشورهای آسیایی و کشورهای مشخصی مانند ایتالیا به‌صورت سنتی است. اینکه این محصول صادراتی به مصرف داخلی آن کشورها می‌رسد یا مجددا صادر می‌شود، تأثر از افزایش تعرفه را به خوبی نشان می‌دهد. صادرات فولاد ایران در این مقام، در قالب مصرف داخلی است که این امر نشان‌دهنده کم‌تأثیری از این جنگ تجاری است. باین‌حال، نمی‌توان نادیده گرفت که اگر خللی در بازار جهانی به‌وجود نیاید، کم یا بیش، به هر ترتیب، اثر منفی بر بازار داخلی را به‌تبع آن شاهد خواهیم بود. نظربلند با بیان اینکه آمریکا از بیش از صد کشور جهان، واردات فولاد در ابطه‌ای کاملاً نابرابر (حدود ۳۵۰ درصد) به نفع چین است. این در حالی است که اتحادیه اروپا که کشورهای عضو آن، بسیار به آمریکا نزدیک‌اند و رابطه آتلانتیکی بین آنها وجود دارد و هم‌پیمان هستند، در این زمینه، موضع تذبذری اتخاذ کرده‌اند. زیرا اقتصاد این کشورها شدیداً از افزایش تعرفه صادرات فولاد آسیب می‌بیند.

تاث‌ر دومینوار صنایع از افزایش تعرفه

این اقتصاددان با بیان اینکه تمام حلقه‌های جهان

اقتصاد

بررسی فرصتی طلایی برای مردان سیاسی ایران در گفت‌وگو با «شرق»

جنگ تجاری به سود برجام

عکس: Getty Images

تجارت فوق‌العاده درهم‌تنیده شده است، می‌افزاید: قاعدتاً زنجیره محصولات نیمه‌ساخته، واسطه‌ای و ساخته‌شده از فولاد و آلومینیوم، به‌صورت کامل و دومینوسوار از این افزایش تعرفه تأثیر می‌پذیرند و صنایع دیگری مانند ماشین‌سازی‌ها و صنعت ساختمان و... هم از آن تأثیر خواهند پذیرفت. ۲۵۰میلیارد دلار آمریکا اتومبیل وارد می‌کند. دراین‌میان، نیمی از واردات اتومبیل از اروپا، از آلمان است. دراین‌بین، شدیدترین موضوعی‌ر‌ها به همین سبب از سوی آلمان بوده است. این مسئله صرفاً به خودرو ختم نمی‌شود و حتی به ماشین‌لباسشویی هم رسیده است. زیرا آمریکا جامعه‌ای مصرفی دارد و به‌طور مداوم به سبب قدرت خرید بالا در حال تغییر کالاهای مصرفی بادوام است. بنابراین صنایع خانگی هم تحت تأثیر قرار خواهند گرفت. این اقتصاددان با نگاه اقتصاد سیاسی به جنگ تجاری رخ‌داده، ادامه می‌دهد: این کنش ازسوی آمریکا، واکنش‌هایی را به دنبال داشت، اما به عقیده من این واکنش‌ها متناسب نیستند، زیرا توان اقتصادی جهان منهای آمریکا در برابر آمریکا، قابل مقایسه نیست. توان اقتصادی آمریکا (فراختر از توان تجاری) ناشی از صنعت برتر این کشور، توان مالی برتر، جهان‌روایی دلار و... است و دنیا در مقابل، فاقد آنهاست. در واقع توان تجاری آمریکا به‌سبب توان اقتصادی بالای این کشور، در مناسبات اقتصادی و تجاری، دست‌بالا را دارد. به همین دلیل در جاهایی که لازم بداند، خواسته‌شود را به جهان تحمیل می‌کند.

حرف ترامپ شعار نیست

او در ادامه به توییت ترامپ اشاره کرده و می‌گوید: ترامپ توییت کرده است: «جنگ تجاری خوب است و بسیار آسان نیز می‌توان برنده شد». این سخن که «برنده‌شدن در جنگ تجاری آسان است»، برخلاف آنچه از سوی اروپایی‌ها با عنوان لفاظی بیان می‌شود، شعارگونه نیست و پشتوانه اقتصادی دارد و می‌تواند اراده خود را به اروپا تحمیل کند. این اتفاق برای اروپا بسیار دردناک است و همین مسئله سبب می‌شود درحالی‌که توان مقابله ندارد، این‌چنین واکنش نشان دهد. نظربلند با اشاره به موضع انگلستان در این کشورهای اروپایی، می‌افزاید: به‌این‌ترتیب، فرصت‌طلبانه اعلام کرده ما از اتحادیه اروپا خارج شده‌ایم و مستثا هستیم؛ اما دستیاران ترامپ اعلام کرده‌اند، چک سفید به کسی نمی‌دهیم و استثنائی وجود ندارد. این یک جنگ تجاری است. آنها اعلام کرده‌اند ۸۰۰ میلیارد دلار در سال به خاطر موازنه منفی تجاری، زیان می‌دهیم و به‌همین‌دلیل این جنگ را آغاز کرده‌ایم تا به پیروزی برسیم.

مردان سیاسی هوشیار باشند

او از درباره تأثیر احتمالی این جنگ تجاری بر برجام می‌پرسم. او می‌گوید: در ظاهر این موضوع ارتباطی به برجام ندارد یا حتی در ظاهر مخاطبان آن، مخاطبان برجامی نیستند و مخاطبان جهانی دارد، اما به صورت غیرمستقیم می‌توان این دو را به هم ارتباط داد. ترامپ می‌گوید: «برجام برای ایران خیلی خوب است؛ اما برای آمریکا خیلی بد است». دقیقاً این جمله را در این جنگ تجاری به کار گرفته است و گفته: «در تجارت با اتحادیه اروپا و چین برای آمریکا خیلی بد است؛ اما برای آنها خیلی خوب است». اکنون فرصت بسیار خوب سیاسی برای ایران به دست آمده که خطاب به اروپا اعلام کنیم انعطاف کشورهای اروپایی در برجام با آمریکا می‌تواند به

می‌گوید: موضوع تجارت جهانی و تجارت آزاد بین کشورها و شرکت‌های کوچک و بزرگ امر مهمی در توسعه اقتصادی هر کشور است. این شبکه جهانی کشورها را هر روز به هم نزدیک‌تر می‌کند. این همکاری بین‌المللی امری اجتناب‌ناپذیر است. به تبع آن هرچه عرضه یک کشور بیشتر باشد، به لحاظ اقتصادی از قدرت بیشتری نسبت به کشور مقابل برخوردار خواهد بود. در این مواجهه هرچه فروشنده قوی‌تر باشد، دست بالاتری خواهد داشت. دنیانور می‌افزاید: در عرصه تجارت جهانی تبدلات بین کشورهای می‌توانند تأثیر مستقیمی بر امنیت سیاسی و اقتصادی و حتی مناسبات و ارتباطات بین‌المللی آنها داشته باشد. کشور آمریکا به‌عنوان کشوری که اصولاً مبانی فکری و اقدامات اساسی آن بیشتر جنبه سیاسی داشته‌اند، در سال‌های گذشته به‌تازگی با حضور آقای ترامپ کفه اقتصادی و برنامه‌هایش در صحنه سیاسی وزین‌تر شده و تعاملات سوخت‌رسانی‌نکردن به هولیامی حامل او، آن هم در مقابل فردی که خود آنها او را نامزد جایزه نوبل کرده‌اند و همگان از او به‌عنوان معمار برجام یاد می‌کنند چراکه این رویکرد در نزد وجدان‌های بیدار جهانیان، اروپایی‌ها را به اتهام اعمال استانداردهای دوجانبه در برخورد با مسائل جهانی به محاکم می‌کشد.

جنگ جهانی دیگری در راه است؟

سفیر سابق ایران در سریلانکا با بیان اینکه باید تکلیف استانداردهای دوگانه مشخص شود، می‌افزاید: اروپا باید تکلیف خود را مشخص کند که وقتی آمریکا زیر توافقی که سازمان ملل و شورای امنیت به‌عنوان بزرگ‌ترین مرجع پشتوانه آن است، می‌زند، چه رویکردی را در قبال آنها در پیش خواهد گرفت؟ منافع آمریکا در جایی که ایجاد کند، زیر تمام هنجارهای تجارت آزاد و مقررات حاکم بر WTO می‌زند و جنگ تجاری‌ای را که مربوط به دو قرن قبل است، پیش می‌کشد. به گفته او اگر جهان افزایش قبل بازگردد، دو جنگ جهانی نیز در پیش خواهد داشت. نظربلند با بیان اینکه یکی از مهم‌ترین دلایل دو جنگ جهانی اول و دوم، ریشه در جنگ تجاری داشت، می‌افزاید: اکنون بهترین فرصت است که مردان سیاسی ایران اعلام کنند که اینص تصمیم آمریکا، جنگ جهانی دیگری را در پیش خواهد کشید و اتحادیه اروپا را نسبت به این موضوع آگاه کند. این می‌تواند بهترین بهره‌برداری صحیح و سالم و منطقی را از این عهدشکنی آمریکا ببرد. به گفته او آن روی سکه ممکن است آمریکا را، اروپا، چانه‌زنی‌های سیاسی را در پیش بگیرند که در برابر کوتاه‌آمدن اروپا در مقابل ایران، با ادامه مذاکره با محور برجام یک و دو برجام را بازنویسی کنند، آمریکا سخت‌گیری در جنگ تجاری را کاهش دهد.

دست ایران پراست

او با بیان اینکه دست ایران در این ماجرا پر است، تأکید می‌کند: افکار عمومی جهانی را با بهره‌گیری از این فرصت می‌توانیم تهییج کنیم و موجب تنویر افکار عمومی شویم. باید روی این مسئله مانسور دهیم که ترامپ با ادامه این روند می‌توانند مقدمات جنگ جهانی دیگر را فراهم کند؛ زیرا دنیا را به دو قرن اخیر برمی‌گرداند و آینده در گذشته‌ین واقعه، جنگ جهانی خواهد بود. سفیر سابق ایران در سریلانکا تأکید می‌کند: اروپا باید دریابد که وقتی اروپا در برابر یک میثاق بین‌المللی که همه آن را امضا کرده‌اند و مصوبه شورای امنیت سازمان ملل است، به خاطر آمریکا کوتاه می‌آید، باید بدانند که قوانین و مقررات دیگری که در جهان وضع شده است، ازجمله قوانین مربوط به WTO نیز به واسطه منافع آمریکا می‌تواند متأثر شود. حال آنکه در برجام، اروپایی‌ها به صورت مستقیم درگیرند و زیر آن را امضا کرده‌اند و در قوانین دیگر اروپایی‌ها با این شدت و حدت دخل نبوده‌اند و این یعنی شرایطی به مراتب سخت‌تر و دردناک‌تر در پیش‌روی آنها خواهد بود. درحالی‌که براساس اصل تجارت جهانی در گذشته‌های دور، «قول من، شرف من است». و حالا آمریکا زیر این مذاکره می‌زند و اروپایی‌ها هم خواسته یا ناخواسته به آن تن می‌دهند.

اتحادیه اروپا در موقعیتی سرنوشت‌ساز

اما علی‌حدایی، کارشناس اقتصادی و عضو کمیسیون ویژه فولاد شورای رقابت، در گفت‌وگو با «شرق» شرایط مطلوب‌تری برای کارگران بسازد، پیشنهادهایی دارند که جز در سایه تعامل و همکاری محقق‌شدن آنها امکان‌پذیر نیست. به‌جز رساندن این تصمیمات به نقطه مطلوب، راه دیگری وجود ندارد. آهنی‌ها بیان می‌کند: ما در این مقطع اگر ببینیم مسیری نیست، چند پیشنهاد داریم. پیشنهادهای ما صد‌درصد با همکاری کارگران اجرایی است. با وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی هم‌صحت‌هایی داشتیم و نظر او به نظر ما بسیار نزدیک است. اگرچه وزیر باید پیرو مصوبات دولت باشد؛ اما بی‌بغی اعلام کرده است که استدلال‌هایی را که از سوی ما مطرح شده، می‌پذیرد و این استدلال‌ها درست است. او خبر می‌دهد: کارفرمایان امروز ظهر جلسهای خواهند داشت. خروجی آن تصمیم جمع‌نماینندگان کارفرمایی است. ما اجرای سیاست‌هایی را که در این جلسه تصمیم‌گیری خواهد شد، برعهده خواهیم داشت.

به جمع‌بندی رسیدهایم

اما علی‌حدایی، کارگران در شورای‌عالی کار، مواضع متفاوتی دارد. او به «شرق» می‌گوید: پیرو مصوبه مجلس برای واریز منابع درمان سازمان تأمین اجتماعی به خزانه دولت، در یک تصمیم مشترک با کارفرمایان جلسات حقوق و دستمزد را ترک کردیم و درحال حاضر نیز با توجه به خبرهایی که درباره تأیید مصوبه مجلس از سوی شورای نگهبان رسیده است، هنوز به جمع‌بندی برای شرکت در جلسات دستمزد نرسیده‌ایم. او تأکید می‌کند: حضور یافتن یا حضورنبافتن نمایندگان کار در این جلسه مشخص نیست.

گزارش روز

مراسم روز ملی آب در اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی برگزار شد

وام‌داران مقصر

● **لایا مرگن؛** تنش‌های آبی در ایران به مرزهای خطرناکی نزدیک شده و همان اندک فرصت‌هایی که برای ساماندهی این شرایط داریم، رو به پایان است. باوجوداین به نظر می‌رسد هنوز هم برنامه روشنی برای اصلاح مصرف آب در کشور نداریم، چراکه برای برنامه ششم توسعه با توسعه سطح زیر کشت مقد برنامه ششم نسبت به کشور مقابل برخوردار خواهد بود. در این مواجهه هرچه فروشنده قوی‌تر باشد، دست بالاتری خواهد داشت. دنیانور می‌افزاید: در عرصه تجارت جهانی تبدلات بین کشورهای می‌توانند تأثیر مستقیمی بر امنیت سیاسی و اقتصادی و حتی مناسبات و ارتباطات بین‌المللی آنها داشته باشد. کشور آمریکا به‌عنوان کشوری که اصولاً مبانی فکری و اقدامات اساسی آن بیشتر جنبه سیاسی داشته‌اند، در سال‌های گذشته به‌تازگی با حضور آقای ترامپ کفه اقتصادی و برنامه‌هایش در صحنه سیاسی وزین‌تر شده و تعاملات سوخت‌رسانی‌نکردن به هولیامی حامل او، آن هم در مقابل فردی که خود آنها او را نامزد جایزه نوبل کرده‌اند و همگان از او به‌عنوان معمار برجام یاد می‌کنند چراکه این رویکرد در نزد وجدان‌های بیدار جهانیان، اروپایی‌ها را به اتهام اعمال استانداردهای دوجانبه در برخورد با مسائل جهانی به محاکم می‌کشد.

سفیر سابق ایران در سریلانکا با بیان اینکه باید تکلیف استانداردهای دوگانه مشخص شود، می‌افزاید: اروپا باید تکلیف خود را مشخص کند که وقتی آمریکا زیر توافقی که سازمان ملل و شورای امنیت به‌عنوان بزرگ‌ترین مرجع پشتوانه آن است، می‌زند، چه رویکردی را در قبال آنها در پیش خواهد گرفت؟ منافع آمریکا در جایی که ایجاد کند، زیر تمام هنجارهای تجارت آزاد و مقررات حاکم بر WTO می‌زند و جنگ تجاری‌ای را که مربوط به دو قرن قبل است، پیش می‌کشد. به گفته او اگر جهان افزایش قبل بازگردد، دو جنگ جهانی نیز در پیش خواهد داشت. نظربلند با بیان اینکه یکی از مهم‌ترین دلایل دو جنگ جهانی اول و دوم، ریشه در جنگ تجاری داشت، می‌افزاید: اکنون بهترین فرصت است که مردان سیاسی ایران اعلام کنند که اینص تصمیم آمریکا، جنگ جهانی دیگری را در پیش خواهد کشید و اتحادیه اروپا را نسبت به این موضوع آگاه کند. این می‌تواند بهترین بهره‌برداری صحیح و سالم و منطقی را از این عهدشکنی آمریکا ببرد. به گفته او آن روی سکه ممکن است آمریکا را، اروپا، چانه‌زنی‌های سیاسی را در پیش بگیرند که در برابر کوتاه‌آمدن اروپا در مقابل ایران، با ادامه مذاکره با محور برجام یک و دو برجام را بازنویسی کنند، آمریکا سخت‌گیری در جنگ تجاری را کاهش دهد.

به تهاتر نزدیک می‌شویم

به گفته او، فولاد از نظر مبادلات مالی، یکی از محصولاتی است که حجم مالی بسیار زیادی را به خود اختصاص می‌دهد. اکنون مشتریان اروپایی فولاد محدودتر هستند و بیشتر صادرات فولاد به آسیاست. آنچه فولاد را تحت تأثیر قرار می‌دهد، موضوع نقل‌وانتقال پول است که پس از عید با مشکلی جدی روبه‌رو خواهد شد و ما را به سوی تهاتر سوق خواهد داد. او می‌افزاید: در دو سال گذشته، صادرات فولاد ما به‌شدت افزایش داشت و در برخی از موارد، نرخ رشد فولاد به صادرات ص‌درصدی رسید. در صادرات ششم نیز تقریباً سالانه صد تا ۱۵۰ درصد رشد داریم. در ورق هم همین‌طور. در واقع در دو سال گذشته، با استفاده از گشایشی که برجام برای اقتصاد ایران ایجاد کرد، موفق شدیم صادراتمان را به‌شدت افزایش دهیم؛ اما اکنون با اتفاقی که رخ خواهد داد، در نقل‌وانتقال مالی با‌ه‌زم دچار مشکل خواهیم شد. این اتفاق به صورت دومینو بر سایر صنایع کشور که زنجیره‌وار به فولاد متصل هستند، نیز اثرگذار خواهد بود. دنیانور با بیان اینکه این رخداد به صورت مستقیم روی افزایش قیمت اثرگذار نخواهد بود، می‌گوید: افزایش قیمت به مؤلفه‌های گوناگونی وابسته است؛ اما نکته آن است که اگر صادرات فولاد دچار اختلال شود، بخش تولید در کشور نیز دچار آسیب می‌شود. کالایی که صادر نمی‌شود، در بازار داخل عرضه می‌شود و جلوی رشد قیمت را خواهد گرفت؛ اما این اتفاق روی همه اقتصاد کشور اثرگذار خواهد بود و محدود به فولاد و صنایع وابسته نخواهد شد. در شرایطی هستیم که اگر صادرات فولاد دچار مشکل شود، واحدهای تولیدی تحت تأثیر قرار می‌گیرند و از این منظر باید منتظر نوسان قیمت در بازار باشیم. این اتفاق، هم صنعت ساختمان و هم صنعت خودرو و سایر صنایع پایین‌دستی را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

برخلاف اظهارات شریعتمدار به‌عنوان فردی که سال‌ها در بخش کشاورزی به‌عنوان بزرگ‌ترین مصرف‌کننده آب کشور، تصمیم‌ساز بود و چه‌بسا تصمیماتی که هم‌نسلان او برای تأمین امنیت غذایی کشور، تعریف بازار صادراتی محصولات کشاورزی و ... گرفته‌اند، منابع آب ایران را به این روز انداخته است، کاوه مدنی، معاون آموزش و پژوهش سازمان حفاظت محیط زیست که از نسلی دیگر است، بازگشت ایران به شرایط گذشته را غیرممکن دانست.

مدنی در سخنان خود تأکید کرد: باید کلمه بحران آب را فراموش کنیم. ما به مرز ورشکستگی آبی رسیده‌ایم. در مرحله ورشکستگی آبی عدالت در توزیع منابع باید در دستور کار قرار گیرد و شرط توزیع عادلانه منابع، داشتن شفافیت است. عدم تصمیم‌گیری قاطع برای بیان چالش‌های آبی کنونی کشور با مردم، نتیجه حذف شفافیت از ارکان عدالت است.

به اعتقاد مدنی، در شرایط امروز ایران باید به سازگاری با خشک‌سالی توجه ویژه‌ای کنیم، زیرا در حالت ورشکستگی، چک بی‌محل هم داریم، تمامی آب‌های سطحی‌که به‌مانند حساب‌های جاری بودند، همچنین آب‌های زیرزمینی که همانند حساب‌های پس‌انداز بودند را خرج کرده‌ایم و در همین شرایط، میزان زیادی تخصیص حقا به هم داشته‌ایم که درست شبیه چک‌های بی‌محل است. این مقام مسئول با بیان اینکه در این شرایط، حتی اگر با آسمان وریسمان یافتن، دلایل متعددی را برای این اتفاق بیان کنیم و فراتر اینکه، با حذف سهم و نقش خطاهای خودمان در ایجاد چنین شرایطی، موضوع را به اقلیم و تغییرات آن مرتبط کنیم، باز هم تغییری در اصل موضوع ایجاد نکرده‌ایم، یادآور شد: موضوع مهم این است که برای تأمین و پرداخت تخصیص‌ها و سهم‌هایی که ایجاد کرده‌ایم، منبعی وجود ندارد.

اگرچه او تعطیلی بخش کشاورزی به دلیل سهم این بخش در ایجاد اشتغال را امری غیرممکن توصیف کرد، اما بر این باور است که باید آب را به کاربری‌های اختصاص دهیم که بازگشت سرمایه بیشتری ایجاد می‌کنند.

مدنی گفت: تا زمانی که فرصت‌های شغلی در بخش صنعت و خدمات ایجاد نشود، مجبور به بهره‌گیری بیش از حد یا به عبارت دیگر بهره‌کشی از منابع طبیعی و آب و خاک خود برای ایجاد اشتغال در کشور هستیم.